

UCHWAŁA Nr 60 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 30 stycznia 1951 r.

w sprawie zmiany uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r.
w sprawie systemu sfinansowania inwestycji w roku 1950.

§ 1. Przepis § 22 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r. w sprawie systemu sfinansowania inwestycji w roku 1950 (Biuletyn Finansowy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 1) otrzymuje brzmienie:

„§ 22. 1. Środki planu inwestycyjnego na rok 1950 przeznaczone na pokrycie faktur, wydatków i rozliczeń refundacyjnych z tytułu nakładów inwestycyjnych wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1950 r., a płatnych po tej dacie, mogą być przez banki finansujące inwestycje wypłacane:

- 1) w odniesieniu do faktur za dostawy (krajowe i pochodzące z importu) oraz usługi — do dnia 28 lutego 1951 r.;
- 2) w odniesieniu do faktur (rachunków) przejściowych za roboty inwestycyjne, rachunków za wydatki inwestycyjne i do rozliczeń refundacyjnych z tytułu robót wykonywanych systemem gospodarczym — do dnia 15 marca 1951 r.;
- 3) w odniesieniu do faktur (rachunków) ostatecznych — do dnia 31 marca 1951 r.;
- 4) w odniesieniu do zgłoszeń należności za roboty całkowicie ukończone opartych o przybliżony szacunek przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego (ust. 2 pkt 2) — do dnia 31 marca 1951 r.;
- 5) w odniesieniu do zgłoszeń kwot potrzebnych na pokrycie kosztów odbioru technicznego (ust. 2 pkt 3) — do dnia 31 marca 1951 r.

2. W odniesieniu do faktur i należności, wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4 i 5, z uwagi na przepisy dotyczące sprawdzania rachunków ostatecznych ustala się następujący, wyjątkowy tryb pokrycia:

- 1) wótropisy faktur (rachunków) ostatecznych, których pokrycie w obowiązującym trybie nie nastąpi do dnia 15 marca 1951 r., zostaną przez przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego złożone bezpośrednio w oddziałach banków finansujących inwestycje, właściwych dla inwestorów, najpóźniej do dnia 15 marca 1951 r.;
- 2) w terminie określonym w pkt 1 przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego, które z uwagi na brak kosztorysów nie będą mogły w tymże terminie sporządzić faktur (rachunków) ostatecznych, zgłoszą oddziałom banków finansujących inwestycje szacunkowe kwoty należności ostatecznych (§ 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 listopada 1950 r. w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budownictwa inwestycyjnego—Monitor Polski Nr A-125, poz. 1553); kosztorysy dla sporządzenia rachunków ostatecznych powinny być opracowane w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 kwietnia 1951 r.;
- 3) w terminie określonym w pkt 1 inwestorzy złożą oddziałom banków określonym w pkt 1 dyspozycje do-

tyczące obciążenia limitu inwestycyjnego szacunkowymi kwotami potrzebnymi na pokrycie kosztów odbioru technicznego (kolaudacji) robót, na pokrycie których zablokowano środki zgodnie z przepisami pkt 4;

- 4) banki finansujące inwestycje na podstawie otrzymanych wótropisów faktur (pkt 1) i zgłoszeń kwot należności szacunkowych (pkt 2) oraz złożonych dyspozycji (pkt 3) obciążą najpóźniej w dniu 31 marca 1951 r. limity inwestycyjne właściwych inwestorów pełnymi kwotami należności wynikającymi z tych faktur, zgłoszeń i dyspozycji i odprowadzą odpowiednie środki na zablokowane konta inwestorów;
- 5) ostateczne rozliczenie kwot odprowadzonych na zablokowane konta powinno nastąpić bezwarunkowo:
  - a) do dnia 31 maja 1951 r. — co do środków zablokowanych na pokrycie faktur, o których mowa w pkt 1, i kosztów, o których mowa w pkt 3, w zakresie dotyczącym robót, za które wystawiono faktury, w trybie określonym w pkt 1;
  - b) do dnia 31 lipca 1951 r. — co do środków zablokowanych na pokrycie należności, o których mowa w pkt 2, i kosztów, o których mowa w pkt 3, w zakresie dotyczącym robót, za które zgłoszono kwoty szacunkowe w trybie określonym w pkt 2;
- 6) w wymienionych w pkt 5 terminach inwestorzy obowiązani są przedstawić bankom finansującym inwestycje sprawdzone faktury (rachunki) ostateczne i rachunki za odbiór techniczny (kolaudacje) wraz z dyspozycją przelania ustalonych kwot na rachunki operacyjne przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego lub wypłacenia rachunków za odbiór techniczny.
Banki finansujące inwestycje obowiązane są wykonać dyspozycje, o których mowa wyżej:
  - a) za należności, o których mowa w pkt 5 lit. a) — w terminie do dnia 15 czerwca 1951 r.,
  - b) za należności, o których mowa w pkt 5 lit. b) — w terminie do dnia 15 sierpnia 1951 r.;
- 7) przepisy przewidujące przelanie przez banki finansujące inwestycje zablokowanych kwot na rachunek operacyjny przedsiębiorstwa inwestycyjnego z urzędu, po bezskutecznym upływie sześciu tygodni od daty zablokowania, nie mają zastosowania w odniesieniu do faktur (rachunków) ostatecznych, o których mowa w niniejszej uchwale;
- 8) wypłacie podlegają kwoty niesporne, wynikające ze sprawdzonych faktur (rachunków) ostatecznych i rachunków za odbiór techniczny.
Nadwyżki kwot zablokowanych ponad kwoty niesporne podlegają odprowadzeniu:
  - a) w zakresie środków bezzwrotnych — do Narodowego Banku Polskiego na dochód budżetu centralnego,

b) w zakresie środków zwrotnych — na zmniejszenie zobowiązania inwestora z tytułu udzielonych mu kredytów,

c) w zakresie środków własnych — do właściwego banku na rachunki, z których środki własne były wypłacane.

Omawiane nadwyżki nie podlegają odprowadzeniu jedynie wówczas, gdy przedsiębiorstwo wykonawstwa inwestycyjnego przedłoży bankowi finansującemu inwestycje najpóźniej w dniu 5 czerwca co do kwot, o których mowa w pkt 5 lit. a) i w dniu 5 sierpnia co do kwot, o których mowa w pkt 5 lit. b), wypis zaświadczenia, o wniesieniu sprawy do komisji arbitrażowej. Kwota zablokowana w tym trybie pozostaje na zablokowanym koncie inwestora do czasu rozstrzygnięcia sporu przez komisję arbitrażową;

9) w przypadku niezłożenia przez inwestora w terminach określonych w pkt 5 sprawdzonej faktury (rachunku) ostatecznej, której wystawcą jest uspołecznione przedsiębiorstwo wykonawstwa inwestycyjnego, bank finansujący inwestycje przeleje w dniu 31 maja 1951 r. bądź w dniu 31 lipca 1951 r. całą zablokowaną kwotę na rachunek operacyjny przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego. Niezłożenie przez inwestorów wymienionych faktur stanowi naruszenie dyscypliny finansowej;

10) dokonanie przez bank wypłaty w trybie określonym w pkt 9 nie pozbawia inwestora prawa dochodzenia ewentualnych roszczeń z tytułu pokrytej w tym trybie faktury (rachunku) w stosunku do przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego;

11) w przypadku niezłożenia przez inwestora w terminach określonych w pkt 5 rachunków stwierdzających należności za odbiór techniczny (kołaudację) bank finansujący inwestycje odprowadzi na rachunki, o których mowa w pkt 8, całość kwoty odprowadzonej na zablokowane konto na pokrycie kosztów odbioru.

3. W związku z terminami określonymi w ust. 1 i 2 ustala się następujące nieprzekraczalne terminy do składania we właściwych bankach, wymienionych w ust. 1, faktur, rozliczeń i zgłoszeń:

1) dla faktur (rachunków) za dostawy (krajowe i pochodzące z importu) i usługi—dzień 20 lutego 1951 r.;

2) dla faktur (rachunków) przejściowych i rozliczeń refundacyjnych — dzień 8 marca 1951 r.;

3) dla wtóropisów faktur (rachunków) ostatecznych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 — dzień 15 marca 1951 r.;

4) dla zgłoszeń należności ostatecznych i kwot potrzebnych na pokrycie kosztów odbioru technicznego (kołaudacji), o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 — dzień 15 marca 1951 r.

4. Faktury przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego i dostawców oraz rozliczenia refundacyjne inwestorów nie złożone w terminach określonych w ust. 3 nie zostaną pokryte ze środków planu inwestycyjnego na rok 1950, w związku z czym wykonawcy i dostawcy zobowiązani są po wymienionych terminach odpisać odpowiednie należności na straty.

5. Osoby, które swą działalnością lub jej zaniechaniem spowodują niedotrzymanie terminów określonych w niniejszym paragrafie, pociągnięte zostaną do odpowiedzialności służbowej. Inwestorzy centralni zobowiązani są wstrzymać tym osobom — w całości lub części — wypłatę nagród i premii na przeciąg czasu ustalony decyzją właściwego ministra powziętą na wniosek banku finansującego inwestycje“.

§ 2. W okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 marca 1951 r. banki finansujące inwestycje opłacać będą bezpośrednio ze środków planu inwestycyjnego na rok 1950 faktury, wydatki i rozliczenia refundacyjne wszystkich inwestorów objętych planem inwestycyjnym na rok 1950 z „ogółu środków“ w rozumieniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz